RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.515 van 6 juli 2001
in de zaak A. 100.363/XII-2945.

In zake : de BVBA PIRAEUS,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. FLIEGER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 82

tegen :

de stad ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. POCKELE-DILLES,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
de Stoopstraat 1, bus 13.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat bvba PIRAEUS op 12 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 juni 2000 van de gemeenteraad van Antwerpen om hoofdstuk IV van de code van de gemeentelijke politiereglementen aan te vullen met de artikelen 62.1 en 62.2;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MALUMGRE, die verschijnt voor de verzoekster en van advocaat R. POCKELE-DILLES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de artikelen 58 tot en met 62 van hoofdstuk IV van de code van de gemeentelijke politiereglementen van de stad Antwerpen onder meer verbieden dat personen die ontucht plegen, zich aan prostitutie overgeven, er de schijn van opwekken of ertoe aansporen, dit aan de voorbijgangers tonen, dat van op de openbare weg zichtbare aanstootgevende publiciteit wordt gemaakt om een huis van ontucht of prostitutie kenbaar te maken, dat in de onmiddellijke omgeving van scholen, gebouwen van de eredienst en typische woongebieden huizen of kamers ter beschikking worden gehouden voor het plegen van ontucht of het zich overgeven aan prostitutie en dat een huis of een gedeelte ervan wordt verhuurd of onderverhuurd aan personen die de voormelde verboden overtreden;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen in de tweede helft van 1997 beslist te komen tot "een projectmatige aanpak van de prostitutieproblematiek" en op 14 mei 1998 het adviesbureau Seinpost belast met de ontwikkeling van een beleidsplan prostitutie; dat volgens het beleidsplan een inperking van de prostitutie in het Schipperskwartier "meer dan wenselijk is" en dat "het zogenaamde V-model het best na te streven concentratie-model" is, waarbij "(h)et V-model bestaat uit een aaneengesloten

concentratiegebied, bestaande uit de Schippersstraat, (een deel van de) Vingerlingstraat en de Verversrui";

Overwegende dat met verwijzing naar het beleidsplan de gemeenteraad op 19 juni 2000 besluit onder meer hoofdstuk IV van de code van de gemeentelijke politiereglementen aan te vullen met de artikelen 62.1 en 62.2; dat volgens artikel 62.1 de verboden in de artikelen 58 tot en met 62 gelden op of aan de openbare wegen en gebieden van het grondgebied van de stad, uitgenomen het concentratiegebied, waaronder verstaan wordt : Verversrui, Vingerlingstraat en Schippersstraat; dat luidens artikel 62.2 bij de vaststelling van overtreding van de verordening het college van burgemeester en schepenen kan besluiten tot de administratieve sluiting van de instelling, tijdelijk of definitief, en eerst nadat de overtreder voorafgaand een waarschuwing heeft ontvangen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de ontvankelijkheid uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster vier middelen aanvoert; dat het eerste middel de schending van het gelijkheids- en het redelijkheidsbeginsel betreft, doordat er geen enkele reden wordt opgegeven waarom de inrichtingen aan de Verversrui, de Vingerlingstraat en de Schippersstraat wel de in de artikelen 58 tot en met 62 van het gemeentelijk politiereglement opgesomde activiteiten mogen blijven uitoefenen en die in de andere straten niet, en doordat de verwerende partij willekeurig is te werk gegaan bij het bepalen van welke straten deel mogen uitmaken van het concentratiegebied;

Overwegende dat de bestreden beslissing er toe strekt de leefkwaliteit en de veiligheid in het Schipperskwartier te verbeteren en daartoe de raamprostitutie beheersbaar wil maken door een beperking van het prostitutiegebied en een vermindering van de prostitutieramen; dat, getuige de bijlage "concentratiemodellen" bij het eerdervermelde beleidsplan prostitutie, zeven modellen om tot dat ogenschijnlijk niet onwettige doel te komen uitvoerig gewikt en gewogen zijn; dat het zogenaamde V-model als "het best na te streven" naar voor kwam; dat de redenen daarvoor zijn, benevens een nadrukkelijke inperking van de prostitutie in de wijk, de beperkte stedenbouwkundige invloed van de concentratie op de wijk, de gemakkelijk én goed vorm te geven verkeersafwikkeling, waardoor woonstraten in het geheel niet belast worden door prostitutieverkeer, de goede beheersbaarheid van de openbare orde en de quasi volledige afwezigheid van "overlap van het prostitutiegebied met andere functies in de omgeving zoals woonfuncties en bedrijvigheid"; dat verzoekster niet aantoont dat die redenen ondeugdelijk zouden zijn; dat in de huidige stand van zaken wordt aangenomen dat de gemeenteraad niet willekeurig of onredelijk heeft gehandeld door voor het V-model te kiezen; dat, gelet op de motieven die aan de keuze ten

grondslag liggen en die verklaren waarom de ene straat niet en de andere wel uit de concentratie uitgesloten wordt, evenmin het gelijkheidsbeginsel geschonden lijkt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel de motiveringsplicht geschonden noemt, doordat in de motivering van het bestreden besluit verkeerdelijk wordt gesteld dat in het Schipperskwartier de prostitutieactiviteiten in conflict komen met de woonfunctie en dat er spanningen ontstaan tussen bewoners en niet-bewoners;

Overwegende dat blijkens zijn aanhef het bestreden besluit in essentie verantwoord wordt door de vaststelling dat de leefkwaliteit in het Schipperskwartier de laatste jaren sterk achteruit is gegaan ten gevolge van de vormen van overlast en criminaliteit die met de prostitutieactiviteiten gepaard gaan, en door de wens om de leefkwaliteit en de veiligheid in de wijk te verbeteren; dat enerzijds die verantwoording steun lijkt te vinden in het beleidsplan prostitutie van het adviesbureau Seinpost; dat anderzijds zij geenszins in het gedrang wordt gebracht door te stellen, zoals in het besproken middel wordt gedaan, dat "circa 90% van de panden in het schipperskwartie(r) niet bewoond worden"; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat volgens het derde middel het vertrouwens-, rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn; dat wordt toegelicht dat de verwerende partij reeds in 1994 een bouwvergunning aan verzoekster heeft verleend voor de bouw van een pand "welwetende dat in het gebouw een eroscenter zou worden geëxploiteerd", dat die uitbating tot op heden nooit problemen heeft opgeleverd en het centrum door de politiediensten een "modelinrichting" is

genoemd, dat de straat waarin het pand ligt nu uit het concentratiegebied wordt uitgesloten, dat verzoeksters verwachtingen beschaamd worden, dat het reglement op willekeur is gesteund en daardoor onaanvaardbaar en in strijd met de rechtszekerheid en de vereiste zorgvuldigheid;

Overwegende dat de gemeenteraad met het bestreden politiereglement beoogt de leefkwaliteit en de veiligheid in het Schipperskwartier te verbeteren en de raamprostitutie beheersbaar te maken, en daartoe uitdrukkelijk steun zoekt in "de wet van 21 augustus 1948 tot afschaffing van de officiële reglementering van de prostitutie, in het bijzonder artikel 1 lid 2", thans artikel 121 van de nieuwe gemeentewet, volgens hetwelk door de gemeenteraden verordeningen tot aanvulling van de wet van 21 augustus 1948 kunnen worden vastgesteld indien zij tot doel hebben de openbare zedelijkheid en de openbare rust te verzekeren; dat, zoals hoger reeds gesteld, doel, motieven en inhoud van het reglement niet willekeurig lijken, maar alvast een eerste wettigheidstoetsing kunnen doorstaan; dat in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat tegen die op het eerste gezicht wettige uitoefening van de politiebevoegdheid de door verzoekster aangevoerde bouwvergunning niet opweegt, des te minder waar niet aangetoond wordt en zelfs niet beweerd wordt dat bij de afgifte ervan de in artikel 121 van de nieuwe gemeentewet bedoelde vrijwaring van de openbare zedelijkheid en de openbare rust moest of tenminste kón hebben meegespeeld; dat ook de door verzoekster "optimaal" genoemde "samenwerking tussen (haarzelf), haar onderonderhuurders en de stadsdiensten" er niet aan in de weg lijkt te staan dat de gemeenteraad zijn politiebevoegdheid in werking stelt om de leefkwaliteit en de veiligheid in het Schipperskwartier te verbeteren en de raamprostitutie beheersbaar te maken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in het vierde middel wordt aangevoerd dat de nieuwe gemeentewet is geschonden, dat het bestreden reglement bij hoogdringendheid op de dagorde van de gemeenteraadszitting van 19 juni 2000 is geplaatst, terwijl het "totaal onbegrijpelijk" is waarom uitstel van de behandeling gevaar zou hebben opgeleverd;

Overwegende dat artikel 97 van de nieuwe gemeentewet voorschrijft dat een punt dat niet op de agenda voorkomt niet in bespreking mag worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen wanneer het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren; dat het voorschrift er toe strekt de volledige uitoefening van de prerogatieven van de gemeenteraadsleden te waarborgen; dat verzoekster, die zelf geen gemeenteraadslid is, niet toelicht in welk opzicht haar belangen door de in het middel aangeklaagde onwettigheid zijn geschaad; dat het ook niet spontaan duidelijk is; dat in zoverre zij zou menen dat door de spoedeisende behandeling de gemeenteraadsleden gedwongen zijn geworden zich uit te spreken zonder voldoende geïnformeerd te zijn, vooralsnog moet worden vastgesteld dat de gemeenteraadsleden zelf zich blijkbaar wel genoeg voorbereid achtten om met kennis van zaken een beslissing te kunnen treffen aangezien zij immers unaniem met de spoedbehandeling instemden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juli 2001, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**